

Sygnatura akt II K 1472/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2014 roku

Sąd Rejonowy w W. w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Sylwia Poradzisz

Protokolant: sekr. sąd. Agnieszka Mrówka

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2014 roku

sprawy **E. L.**

syna H. i M. z d. S.,

urodzonego (...) w W.,

oskarżonego o to, że:

I w dniu 10 września 2013 roku w W. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą z mieszkania przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia Laptopa m-ki (...), aparatu fotograficznego m-ki (...), nawigację samochodową, kamerę wideo m-ki (...), telewizora cyfrowego 7` m-ki (...), dwóch sztuk zegarków damskich, zegarka męskiego m-ki (...), złotą biżuterię w postaci 5 sztuk złotych pierścionków, złotej obrączki, złotego łańcuszka wraz z zawieszka, 3 sztuk bransoletek z elementami bursztynu powodując straty w kwocie łącznej 4090 zł czym działał na szkodę A. A. (1) przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 19.03.2009 roku sygn. akt (...)za czyn z art. 286§ 1 kk i inne na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 3 lat, którą po zarządzeniu odbył w okresie 10.12.2011 roku – 18.06.2012 roku

tj. o czyn z art. 278§ 1 kk w zw. z art. 64§ 1 kk

II w nieustalonym dniu w okresie od września 2013 do 2 października 2013 W. woj. (...) przywłaszczył dokumenty w postaci dowodu osobistego i prawa jazdy wydanych na nazwisko P. W.

tj. o czyn z art. 275§ 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11§ 2 kk

III w dniu 2 października 2013 W. woj. (...) przy Al. (...) w czasie kontroli drogowej posłużył się dokumentem w postaci dowodu osobistego stwierdzającego tożsamość innej osoby P. W.

tj. o czyn z art. 275§ 1 kk

IV w dniu 2 października 2013 w W. woj. (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki V. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, gdzie wynik I badania wyniósł 0,41 mg/l, a wynik drugiego badania wyniósł 0,36 mg/l w wydychanym powietrzu przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w W. sygn. akt (...)za czyn z art. 178a§ 1 kk, posiadając czynny zakaz kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi od dnia 09 września 2010 roku do 02 września 2014 roku, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w W. 5.08.2009 roku sygn. akt (...)za czyn z art. 178a§ 1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, która odbył w dn. 21.06.2009r. oraz w okresie 11.04.2011 roku -10.12.2011 roku

tj. o czyn z art. 178a§ 4 kk w zw. z art. 64§ 1 kk

V w dniu 2 października 2013 roku w W. woj. (...) po uprzednim uszkodzeniu baku paliwowego pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...) poprzez wywierceni otworu dostał się do jego wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia benzyny PB 95 w ilości 30 litrów czym spowodował straty w wysokości 168,90 zł na szkodę S. Ł. przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 19.03.20098 roku sygn. akt (...)za czyn z art. 286§ 1 kk i inne na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 3 lat, którą po zarządzeniu odbył w okresie 10.12.2011roku – 18.06.2012 roku

tj. o czyn z art. 279§ 1 kk w zw. z art. 64§ 1 kk

I. E. L. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 278§ 1 kk w zw. z art. 64§ 1 kk i za to na podstawie art. 278§ 1 kk wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. E. L. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 275§ 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11§ 2 kk i za to na podstawie art. 275§ 1 kk w zw. z art. 11§ 3 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

III. E. L. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 275§ 1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. E. L. uznaje za winnego tego, że w dniu 2 października 2013r. w W., woj. (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki V. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, gdzie wynik I badania wyniósł 0,41 mg/l, a wynik drugiego badania wyniósł 0,36 mg/l w wydychanym powietrzu, nie stosując się jednocześnie do obowiązującego go w okresie od 09.09.2010r. do 02.09.2014r. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego za czyn z art. 178a§1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 02.09.2010r. sygn. akt (...), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym za czyn z art. 178a§ 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w W. o sygn. (...)z dnia 5.08.2009r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres próby 2 (dwóch) lat, zarządzoną następnie do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w W. z dnia 03.11.2010r., tj. występku z art. 178a§ 4 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

V. E. L. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie V części wstępnej wyroku, przyjmując, że wartość szkody wyniosła 500 złotych, tj. występku z art. 279§ 1 kk w zw. z art. 64§ 1 kk i za to na podstawie art. 279§ 1 kk wymierza mu karę roku pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 85 kk i 86§1 kk łączy oskarżonemu jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt. I, II, III, IV i V dyspozycji wyroku i orzeka karę łączną roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art. 63§1 kk zalicza na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności okres jego zatrzymania w dniach 2.10.2013r. i 3.10.2013r.;

VIII. na podstawie art. 46§1 kk zobowiązuje skazanego do naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 500 złotych na rzecz S. Ł.;

IX. na podstawie art. 42§2 kk orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

X. na podstawie art. 44§1 kk orzeka przepadek przez zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci: pojemnika koloru białego o pojemności 5 litrów oraz przewodu o dł. 0,5 m., zarejestrowanych w wykazie dowodów rzeczowych Prokury Rejonowej w W. pod poz. Drz. (...) i Drz. (...), przechowywanych w magazynie dowodów rzeczowych KP I w W.;

XI. na podstawie art. 44§1 kk orzeka przepadek przez pozostawienie w aktach sprawy dowodów rzeczowych w postaci: umowy pożyczki nr (...) wydanej na nazwisko E. L. zabezpieczona w dniu 25.09.2013r. w W., ul. (...) oraz umowy pożyczki nr (...) wydanej na nazwisko E. L. zabezpieczona w dniu 25.09.2013r. w W., ul. (...), zarejestrowanych w wykazie dowodów rzeczowych Prokury Rejonowej w W. pod poz. Drz. (...) i Drz (...), przechowywanych w aktach sprawy;

XII. zwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych poniesionych w sprawie, wydatki zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt 1472/13

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W styczniu 2013r. oskarżony E. L. poznał dziewczynę, z którą się spotykał. Rodzice dziewczyny sprzeciwiali się tej znajomości, zarzucając oskarżonemu, że ich córka pozostaje pod jego wpływem i bardzo się zmieniła.

Oskarżony tylko raz był w mieszkaniu swojej dziewczyny w obecności jej rodziców.

W dniu 10 września 2013r. oskarżony E. L. działając wspólnie i w porozumieniu ze swoją dziewczyną, wszedł do mieszkania jej rodziców, uprzednio zamkniętych przez właścicielkę mieszkania A. A. (1) na dwa zamki, skąd zabrał w celu przywłaszczenia laptopa marki S., aparat fotograficzny marki K., nawigację samochodową, kamerę video marki S., telewizor cyfrowy „7” marki O., dwie sztuki zegarków damskich, zegarek męski marki C., złotą biżuterię w postaci 5 sztuk złotych pierścionków, złotej obrączki, złotego łańcuszka wraz z zawieszka, 3 sztuki bransoletek z elementami bursztynu – o łącznej wartości 4090 zł, działając na szkodę A. A. (1). Po wyjściu z mieszkania oskarżony zamknął je na jeden zamek.

W tym samym dniu oskarżony oddał pod zastaw do lombardu w W. przy ul. (...) aparat fotograficzny marki K. oraz złoty łańcuszek z zawieszka.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego E. L. – k. 45-46, 62-64, 96-97, 105-107

zeznania świadków:

- A. A. (1) – k. 2-4, 32, 35, 131, 157-158

- częściowo K. A. – k. 8-9, 30-31, 40-41

- M. A. - k. 15, 158

- K. C. – k. 110-111

Protokół oględzin – k. 6-7

Umowy pożyczki pod zastaw – k. 28, 29

W dniu 30 września 2013r. oskarżony E. L. zakupił samochód osobowy marki V. (...) za kwotę 950 zł bez tablic rejestracyjnych.

W dniu 2 października 2013r. oskarżony po uprzednim wywierceniu dziury w baku na benzynę w samochodzie marki V. (...) nr rej. (...), dokonał zaboru 30 litrów benzyny PB 95, powodując straty w kwocie 500 zł na szkodę S. Ł. – właścicielki tego pojazdu.

Następnie oskarżony wlał skradzioną benzynę do swojego samochodu, który zakupił dwa dni wcześniej i będąc w stanie nietrzeźwości kierował nim, jadąc ulicami (...), podwożąc kolegę E. B. (1) do domu.

Okolo godz. 23.00 oskarżony został zatrzymany do kontroli drogowej, w czasie której posłużył się on dokumentem w postaci dowodu osobistego stwierdzającego tożsamość P. W..

Przedmiotowy dowód osobisty oraz dokument prawa jazdy na nazwisko P. W. oskarżony zakupił jednego dnia w okresie od września do 2 października 2013r. z zamiarem zatrzymania ich dla siebie i nie informując osoby uprawnionej o miejscu ich przechowywania.

Oskarżony został poddany badaniu na zawartość alkoholu, w wyniku którego stwierdzono u niego o godz. 23.38 - 0,41 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz o godz. 23.56 – 0,36 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego E. L. – k. 45-46, 62-64, 96-97, 105-107

Zeznania świadków:

- S. Ł. – 70-71, 158-159

- E. B. (1) – k. 135-136

- P. W. – k. 112-113

- K. A. – k. 90-91

Protokół oględzin pojazdu – k. 74-75

Protokół zatrzymania oskarżonego – k. 51

Protokół zatrzymania rzeczy – k. 52-54

Protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym – k. 55

Oskarżony początkowo nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, po czym zmienił swoje wyjaśnienia, przyznał się do winy i wskazał, że kradzieży z mieszkania państwa A. dokonał sam; potwierdził także, że ukradł benzynę oraz tablice rejestracyjne z pojazdu V. (...) zaraz przed tym, jak został zatrzymany prowadząc samochód w stanie nietrzeźwości.

Oskarżony był uprzednio karany w tym wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 19.03.2009r., sygn. akt (...), za czyn z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk na karę roku pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, zarządzoną następnie do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w W. z dnia 06.05.2010r., a którą wykonywał w okresie od 10.12.2011r. do 18.06.2012r., będąc warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia reszty kary.

Oskarżony był także karany za czyn z art. 178a§1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 05.08.2009r., sygn. akt (...), na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tejże kary na okres próby 2 lat, zarządzonej następnie do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w W. z dnia 03.11.2010r., a także wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 02.09.2010r., sygn. akt (...), za czyn z art. 178a§1 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11§2 kk, na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności i orzekającego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, obowiązującego, uwzględniając okresy odbywania kar pozbawienia wolności przez oskarżonego, od 09.09.2010r. do 02.09.2014r.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego E. L. – k. 45-46, 62-64, 96-97, 105-107

Dane o karalności – k. 138-139

Odpis wyroku w sprawie (...)wraz z danymi o odbyciu kary – k. 123-124

Odpis wyroku w sprawie (...) wraz z danymi o odbyciu kary – k. 146-148

Odpis wyroku w sprawie (...) - k. 151-152

Sąd nadto zważył:

Dowody zgromadzone w sprawie dały podstawę do uznania oskarżonego E. L. za winnego zarzucanych mu czynów.

Podstawą rozstrzygnięcia stały się wyjaśnienia oskarżonego, który przyznał się do wszystkich zarzucanych mu czynów i w swoich wyjaśnieniach podał, że dokonał sam kradzieży z mieszkania A. i M. A., o czym nie wiedziała jego dziewczyna. Jak dalej wyjaśnił, poszedł do mieszkania swojej dziewczyny, aby się z nią spotkać i zastał otwarte drzwi, wszedł do środka i zabrał w celu przywłaszczenia wskazane przez pokrzywdzoną przedmioty.

Nie ulega wątpliwości, że oskarżony nie dokonał kradzieży z włamaniem, albowiem brak było śladów pokonania przeszkody w postaci zamkniętych na klucz drzwi, ale bez wątplenia nie wszedł do mieszkania pokrzywdzonej korzystając z otwartych drzwi.

Świadek A. A. (1) jednoznacznie wskazała, że wychodząc z domu zamykała drzwi na dwa zamki, zaś po powrocie drzwi zamknięte były tylko na jeden, co potwierdził świadek M. A.. Okoliczność ta świadczy, że oskarżony musiał skorzystać z klucza do mieszkania, bądź też ktoś drzwi te mu otworzył, co wskazuje, iż działał wspólnie i w porozumieniu z inną osobą.

Oskarżony był tylko raz w mieszkaniu pokrzywdzonej, nie mógł zatem wiedzieć, gdzie przechowywane są przedmioty, które zabrał. Oczywiście mógł swobodnie przeszukać mieszkanie, ale ani A. A. (1), ani też jej mąż M. A. nie zauważyli najmniejszych śladów penetracji, co oznacza, że sprawca nie działał chaotycznie, na oślep, ale w sposób zamierzony. W ocenie sądu oskarżony przedstawił taką wersję kradzieży z mieszkania A. A. (1) w celu ochrony przed wszelkimi podejrzeniami swojej dziewczyny, co do której A. A. (1) ostatecznie cofnęła wniosek o ściganie. Także z zeznań A. A. (1) wynikało, że po kradzieży odnalazł się jej klucz, który zniknął z mieszkania przed zdarzeniem, a co świadczy, że E. L. bez wątplenia nie działał sam.

W ocenie sądu okoliczności te wskazują, że oskarżony, wbrew temu, co twierdził, działał wspólnie i w porozumieniu ze swoją dziewczyną.

Dodatkowym dowodem w tym zakresie była także okoliczność, iż dowód osobisty oskarżonego, z którego dane spisane zostały do umów pożyczek pod zastaw w dniu kradzieży, tj. 10.09.2013r., ujawniony został u jego dziewczyny w dniu 25.09.2013r. i zgodnie z jej zeznaniami, oskarżony miał przekazać jej ten dowód około trzech miesięcy wcześniej, a co przyznał E. L.

Oskarżony dodał przy tym, że w lombardzie umowę spisywała z nim jego koleżanka, która знаła dane z jego dowodu w związku z wcześniejszymi umowami, dlatego też nie musiał się nim okazywać do sporządzenia umów pożyczki.

Z zeznań K. C. – pracownika lombardu, która znała oskarżonego, wynikało, że oddając dwie rzeczy pod zastaw we wrześniu 2013r. oskarżony z całą pewnością okazywał swój dowód osobisty; świadek zaprzeczyła także, aby znała dane oskarżonego. Nadto, jak wynikało z treści umów lombardowych, to nie K. C. podpisywała je ze strony lombardu lecz inny pracownik. Przytaczanie zatem przez oskarżonego okoliczności odnośnie zawarcia umów pod zastaw w kontekście ujawnienia jego dowodu u swojej dziewczyny, ewidentnie wskazywało, że miało na celu jej ochronę.

Z zeznań świadka A. A. (1) wynikało, co także stanowiło dowód sprawstwa oskarżonego, że w rozmowie z nią, po zdarzeniu, kiedy spotkała go pod ich blokiem, na pytanie, dlaczego ich okradł, oskarżony odpowiedział, że drzwi do mieszkania były otwarte, więc wszedł i wziął sobie rzeczy.

Co prawda kwestia sposobu dostania się do mieszkania nie była okolicznością zasadniczą w sprawie, albowiem brak było dowodów na przypisanie oskarżonemu kradzieży z włamaniem, ale podniesione powyżej okoliczności dowodzić miały, iż oskarżony bez wątplenia nie działał sam.

Także odnośnie pozostałych czynów, istotnym i podstawowym dowodem w sprawie stały się wyjaśnienia oskarżonego, który przyznał, że ukradł paliwo z baku pojazdu S. Ł., co współbrzmiało z jej zeznaniami, z których wynikało, że w dniu 03.10.2013r., ujawniła dziurę w baku i fakt kradzieży paliwa, a także, że w tym samym dniu, prowadził swój pojazd w stanie nietrzeźwości, co z kolei potwierdził wynik badania na zawartość alkoholu przeprowadzonego u oskarżonego po zatrzymaniu go do kontroli drogowej. Potwierdzeniem samej okoliczności prowadzenia pojazdu przez oskarżonego przed zatrzymaniem przez funkcjonariuszy policji były ponadto zeznania świadka E. B. (2), który podał, że oskarżony zabrał go z przystanku na P. i odwoził do domu i w czasie tej drogi zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy policji.

Odnośnie dokumentów w postaci prawa jazdy i dowodu osobistego na nazwisko P. W. oskarżony przyznał się, że posłużył się w toku kontroli drogowej w dniu 2.10.2013r. tymże dowodem osobistym. Co do kwestii posiadania tychże dokumentów oskarżony podał, że kupił je na giełdzie w niedzielę przed zatrzymaniem go przez policję.

Z zeznań P. W. wynikało, że dokumenty te zostały mu skradzione pod koniec września 2013r. wraz ze skuterem, w schowku którego się znajdowały.

Nie ulega wątpliwości, że oskarżony wszedł w ich posiadanie, przy czym brak w sprawie jakichkolwiek dowodów, że to oskarżony był sprawcą ich zaboru.

Dowody zgromadzone w sprawie, a omówione powyżej nie pozostawiały zatem wątpliwości co do winy i sprawstwa oskarżonego w zakresie zarzucanych mu czynów. Dowody w postaci wyjaśnień oskarżonego oraz zeznań świadków powołanych w stanie faktycznym tworzyły spójną i logiczną całość, wzajemnie się uzupełniały i z tych też względów sąd uznał je za wiarygodne.

Mając powyższe na uwadze sąd uznał, że swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona czynów – z art. 278§1 kk i art. 64§1 kk odnośnie czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku; z art. 275§1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11§2 kk odnośnie czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku; z art. 275§1 kk – odnośnie czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku; z art. 178a§4 kk odnośnie czynu opisanego w pkt IV części dyspozytywnej wyroku i z art. 279§1 kk i art. 64§1 kk odnośnie czynu opisanego w pkt V części wstępnej wyroku.

Co do czynu opisanego w pkt I, tj. występku z art. 278§1 kk i art. 64§1 kk, czynność sprawcza oskarżonego sprowadzała się do zaboru przedmiotów wskazanych przez pokrzywdzoną, a stanowiące jej własność. E. L. wyjął spod władztwa A. A. (1) należące do niej przedmioty, wbrew jej woli i wiedzy.

Sąd przyjął za wiarygodne zeznania A. A. (1) co do rodzaju rzeczy skradzionych oraz ich wartości, jako że okoliczności te nie były przez oskarżonego kwestionowane.

Mając na uwadze, że oskarżony przedmiotowego czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary za przestępstwo podobne, albowiem był on uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 19.03.2009r. , sygn. akt (...), za czyn z art. 286§1 kk i inne na karę roku pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, zarządną następnie do wykonania, a którą wykonywał w okresie od 10.12.2011r. do 18.06.2012r., kwalifikację prawną zarzucanego oskarżonemu czynu w pkt I wyroku należało uzupełnić o art. 64§1 kk.

Odnośnie czynu opisanego w pkt II, tj. występku z art. z art. 275§1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11§2 kk, czynność sprawcza oskarżonego polegała na wejściu w posiadanie dokumentów w postaci dowodu osobistego i prawa jazdy

na nazwisko P. W., z zamiarem postąpienia z tymi dokumentami, jak z własnymi. Oskarżony zaniechał bowiem swojego obowiązku wynikającego z ustawy o dowodach osobistych i ewidencji ludności, a przewidzianego w art. 42 ust. 3, nie dokonując zwrotu cudzego dowodu osobistego najbliższemu organowi gminy, Policji lub innemu organowi administracji publicznej. Postępując z dokumentem w postaci dowodu osobistego jak z własnym, zachowując go dla siebie, oskarżony bez wątplenia dokonał jego przywłaszczenia. W stosunku zaś do dokumentu prawa jazdy, który nie stanowi dokumentu stwierdzającego tożsamość innej osoby, ale bez wątplenia dokument, którym oskarżony nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, oskarżony zatrzymując go dla siebie, uniemożliwił korzystanie z niego osobie uprawnionej – P. W. – czyniąc to w sposób świadomy i celowy. Przechowując go u siebie, oskarżony ukrył przedmiotowy dokument, w miejscu nieznanym zupełnie osobie uprawnionej, a tylko sprawcy.

Okazując zaś dowód osobisty na nazwisko P. W. w trakcie kontroli drogowej, oskarżony zrealizował znamiona czynu określonego w art. 275§1 kk poprzez posłużenie się cudzym dokumentem stwierdzającym tożsamość, stąd też sąd przyjął co do czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku kwalifikację prawną z art. 275§1 kk.

Co do czynu opisanego w pkt IV dyspozycji wyroku, sąd wyeliminował z jego kwalifikacji prawnej przyjętej w akcie oskarżenia art. 64§1 kk

Czynność sprawcza występkę przypisanego w tymże punkcie oskarżonemu sprowadzała się do prowadzenia pojazdu mechanicznego – samochodu osobowego V. (...) w stanie nietrzeźwości w ruchu lądowym. Nie ulega wątpliwości, że oskarżony w dniu 02.10.2013r. będąc nietrzeźwym, co wykazała kontrola pomiaru alkoholu w wydychanym powietrzu przez oskarżonego, poruszał się swoim samochodem, a zatem uruchamiając go, nadając mu prędkość i kierunek, ulicami (...).

Istotne pozostawało natomiast, że oskarżony dopuszczając się takiego czynu działał w warunkach uprzedniej karalności za czyn z art. 178a§1 kk, albowiem był wcześniej karany za tenże czyn wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 05.08.2009r., sygn. akt (...), na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tejże kary na okres próby 2 lat, zarządzonej następnie do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w W. z dnia 03.11.2010r. , a ponadto, prowadząc pojazd w dniu zdarzenia nie stosował się do obowiązującego go zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, a orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 02.09.2010r., sygn. akt (...), a który to zakaz obowiązywał go, biorąc pod uwagę, że w czasie jego biegu oskarżony wykonywał kary pozbawienia wolności, co wydłużyło okres jego obowiązywania zgodnie z treścią art. 43§2 kk , od 09.09.2010r. do 02.09.2014r.

W ocenie sądu takim zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona występkę określonego w art. 178a§4 kk.

Przepis ten bowiem ma zastosowanie do tych sprawców, którzy czyn z 178a§1 kk popełniają będąc uprzednio prawomocnie skazani za m.in. prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości, jak w przedmiotowej sprawie, albo dopuścili się czynu określonego w art. 178a§1 kk w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 19.01.2012r. (I KZP 22/11, LEX 1102127), artykuł 178a§4 kk cechuje niejednorodny charakter normatywny: pierwsza jego część wyraża instytucję nadzwyczajnego obostrzenia kary, polegającą na specyficznej recydywie w zakresie przestępstw komunikacyjnych, a druga część tego przepisu określa typ czynu zabronionego, bowiem okoliczności w nim wskazywane związane są ściśle z oceną społecznej szkodliwości czynu sprawcy, który prowadząc pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości lub odurzenia, nie tylko narusza podstawowe zasady bezpieczeństwa w komunikacji, ale ponadto, nie wykonując wcześniej orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, okazuje lekceważenie dla wyroków sądowych, naruszając tym samym autorytet wymiaru sprawiedliwości.

Jak przyjmuje się w doktrynie, w przypadku recydywy ogólnej jednorodnej, jaką przewiduje przepis art. 178a§4 kk, znamieniem wpływającym na zwiększenie zagrożenia karą jest uprzednie prawomocne skazanie za przestępstwo z art. 178a§1 kk, niezależnie od tego, na jaką karę sprawca został skazany, czy była to kara bezwzględna, a jeśli tak, jaką część

kary skazany odbył. Ustawodawca nie podaje w tym zakresie żadnych terminów, a zatem przyjęć należy, że sprawca czynu z art. 178a§4 kk będzie ponosił taką zaostrzoną odpowiedzialność do momentu zatarcia poprzedniego skazania. (Magdalena Budyn-Kulik, Komentarz do art. 178a Kodeksu karnego, Lex), a zatem owa surowsza odpowiedzialność sprawcy jest dotkliwsza, bo wydłużona, aniżeli przewidziana w treści przepisu art. 64§1 kk, ograniczającego przyjęcie działania w warunkach powrotu do przestępstwa tylko w okresie 5 lat od odbycia kary. Przepis art. 178a§4 kk, dla przyjęcia surowszej odpowiedzialności sprawcy nie przewiduje wymogu ani zachowania owego pięcioletniego okresu od odbycia kary, ani też wynikającej z treści art. 64§1 kk konieczności odbycia przez sprawcę co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności. .

Co do uprzedniej karalności sprawcy przestępstwa z art. 178a§1 kk bez znaczenia zatem pozostaje kwestia, czy orzeczona kara pozbawienia wolności za czyn z art. 178a§1 kk orzeczona została z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, czy też nie oraz, czy w przypadku kary bezwzględnej sprawca odbył ją w części, czy w całości, i czy kolejnego czynu z art. 178a§1 kk dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary. Szczególny rodzaj recydywy przewidziany w art. 178a§4 kk nie przewiduje tego rodzaju przesłanek.

W świetle treści art. 178a§4 kk karę surowszą za czyn z art. 178a§1 kk ponosi ten sprawca, który był już uprzednio karany za taki czyn.

Z tych też względów sąd przyjął, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występku z art. 178a§4 kk.

Co do czynu opisanego w pkt V, a realizującego znamiona czynu z art. 279§1 kk i art. 64§1 kk, czynność sprawcza oskarżonego sprowadzała się do zaboru paliwa z baku pojazdu należącego do pokrzywdzonej S. Ł., przy czym w celu kradzieży paliwa oskarżony musiał dokonać uszkodzenia baku, a zatem pokonania przeszkody, która uniemożliwiała i zamykała dostęp do paliwa przed osobami trzecimi. Wywiercenie dziury w baku celem zaboru paliwa stanowiło formę włamania, albowiem jedynie pokonanie przeszkody w postaci obudowy baku umożliwiała oskarżonemu zabór znajdującego się w jego wnętrzu paliwa.

Stąd też przyjęć należało kwalifikację prawną czynu z art. 279§1 kk. Mając zaś na uwadze, że przedmiotowego czynu, podobnie jak opisanego w pkt I, oskarżony dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary za przestępstwo podobne, albowiem był on uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 19.03.2009r. , sygn. akt(...), za czyn z art. 286§1 kk i inne na karę roku pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, zarządzoną następnie do wykonania, a którą wykonywał w okresie od 10.12.2011r. do 18.06.2012r., kwalifikację prawną zarzucanego oskarżonemu czynu w pkt V wyroku także należało uzupełnić o art. 64§1 kk.

Sąd przyjął natomiast w opisie czynu, że wartość szkody, jaka poniosła skutek sprawczego zachowania oskarżonego wyniosła 500 zł, jak podała S. Ł., na którą składała się nie tylko wartość paliwa, ale także wymiany uszkodzonego i nie nadającego się do używania baku.

Wszystkich zarzucanych czynów oskarżony z całą pewnością dopuścił się umyślnie i to z zamiarem bezpośrednim. Jego sprawcze działanie podejmowane było z całą świadomością i w celu popełnienia tychże czynów.

Uznając oskarżonego za winnego zarzucanych mu czynów sąd wymierzył mu następujące kary:

- za czyn opisany w pkt I, tj. występki z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk, na podstawie art. 278§1 kk – karę 7 miesięcy pozbawienia wolności;
- za czyn opisany w pkt II, tj. występki z art. 275§1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11§2 kk, na podstawie art. 275§1 kk w zw. z art. 11§3 kk – karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn opisany w pkt III, tj. występki z art. 275§1 kk, na podstawie tego przepisu – karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn opisany w pkt IV, tj. występki z art. 178a§4 kk, na podstawie tego przepisu – karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn opisany w pkt V, tj. występki z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk, na podstawie art. 279§1 kk – karę roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk sąd połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności i orzekł karę łączną roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

W ocenie sądu orzeczone kary jednostkowe i kara łączna są adekwatne zarówno do stopnia winy sprawcy, jak i społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów.

Zachowanie oskarżonego uznać należało za wysoce naganne. Działając bez najmniejszych skrupułów okradł rodziców swojej dziewczyny, wykorzystując jej naiwność i uległość, zabierając kosztowną biżuterię i sprzęt RTV. Bez najmniejszych także oporów przywłaszczył sobie dokumenty innej osoby, uniemożliwiając uprawnionemu korzystanie z nich, a następnie posłużył się cudzym dowodem osobistym i to w czasie kontroli drogowej, okazując nie tylko lekceważenie dla funkcjonariuszy Policji, ale wykazując całkowitą ignorancję dla całego systemu prawnego, miał bowiem świadomość, że zdjęcie w okazywanym dowodzie osobistym nie jest jego wizerunkiem.

Oskarżony ponownie dopuścił się ponadto czynu prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości i to w dodatku wbrew obowiązującego go jeszcze w czasie zdarzenia zakazu prowadzenia pojazdów, a w celu poruszania się swoim samochodem, oskarżony dokonał kradzieży z włamaniem paliwa z baku pojazdu należącego do S. Ł..

Zachowanie oskarżonego w sposób ewidentny dowodziło, że nie ma on najmniejszego szacunku dla przepisów prawa, dla cudzej własności, a jedynym jego celem, nadrzędnym, jest zaspokajanie własnych potrzeb i wykorzystywanie w tym celu wszelkich nadarzających się okazji.

Dwóch czynów przeciwko mieniu oskarżony dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa; także przestępstwa prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości dopuścił się będąc już dwukrotnie prawomocnie skazany za taki czyn i mimo to, że orzekano wobec niego kary pozbawienia wolności, które następnie wykonywano, oskarżony w dalszym ciągu nie wykazuje oporów przed popełnieniem kolejnych przestępstw. Świadczy to o jego demoralizacji, przyjęciu postawy roszczeniowej, ukierunkowanej jedynie na zaspokajanie własnych potrzeb, działaniu z niskich pobudek, odrzuceniu wszelkich zasad współżycia społecznego.

Zdaniem sądu taka postawa oskarżonego uzasadnia orzeczenie wobec niego czasowej izolacji. Tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności może skutecznie wpłynąć na postawę oskarżonego. E. Ł. musi zdać sobie sprawę, że na skutek swojego dotychczasowego sposobu życia nie będzie mógł korzystać z jakichkolwiek dobrodziejstw w postaci probacji. Musi liczyć się z napiętnowaniem jego sprawczych zachowań i ponosić ich konsekwencje. Jako osoba zdemoralizowana, zdeprawowana, dla której popełnienie przestępstw stało się sposobem życia, musi zostać odizolowana od społeczeństwa.

Z tych też względów sąd orzekł wobec sprawcy kary bezwzględne – jednostkowe i karę łączną. W ocenie sądu wymiar tychże kar z całą pewnością nie może zostać uznany za nadmiernie dolegliwy.

Na poczet kary łącznej sąd na podstawie art. 63§1 kk zaliczył okres zatrzymania oskarżonego w dniach 2 i 3 października 2013r.

W związku ze złożeniem wniosku o naprawienie szkody w trybie art. 46§1 kk przez pokrzywdzoną S. Ł., sąd wniosek ten uwzględnił, orzekając obowiązek zapłaty na rzecz pokrzywdzonej kwoty 500 zł.

W związku z popełnieniem czynu prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości, na podstawie art. 42§2 kk sąd orzekł wobec sprawcy środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.

Na podstawie art. 44§1 kk orzeczono przepadek dowodów rzeczowych jak w pkt X i XI dyspozycji wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 624§1 kpk.